

føre til, at der skrides ind overfor Børnene, idet der jo er stor Forskel paa professionelle Forbrydere og Lejlighedsforbrydere. I førstnævnte Tilfælde er der jo ingen Tvivl om, hvorledes man vil have at stille sig, men vel i det sidste. Det maa erindres, at et af de aller vægtigste Midler til at føre en Mand eller Kvinde, som er kommen ind paa Forbryderbanen, tilbage, er de Baand, hvormed vedkommende er knyttet til Familien, til Børnene. Der foreligger jo fra dem, der give sig af med Fængselsvæsen, en Mængde Vidnesbyrd om, at det netop er dette Forhold, Tanken om Børnene, der mest beskæftiger Forbrydernes Tanker. Og naar nu den ene af Ægtefællerne — lad os f. Eks. sige Manden — er skyldig, saa vilde jo ogsaa Lidelsen for den anden, for Hustruen, blive saa meget mere bitter, naar man vilde gaa til ogsaa at berøve hende, den uskyldige, Børnene. Ved at sprænge Familiebaandene, uden hvor den haarde Nødvendighed kræver det, vilde man i mange Tilfælde gøre stor Skade. Derfor maa det ved Gennemførelsen af denne Sag slaas fast, at baade for Forbryderens og for den uskyldige Ægtefælles Skyld maa man saa vidt og saa længe som muligt bevare Børnene for Hjemmet. Forholdene kunne jo gøre det nødvendigt, at der i saadanne Tilfælde, som jeg her har dvælet ved, undertiden for Børnenes Skyld føres et Tilsyn, men dette vil ingenlunde behøves i alle Tilfælde. Naar der ikke er fastere Bestemmelser — og der staar jo intet i Loven om, at saadanne skulle fastsættes ved kgl. Anordning —, vil det i mange Tilfælde være ret vanskeligt at trække Grænserne med Hensyn til, om der skal foretages noget, om der skal finde Tilsyn Sted, eller om Børnene skulle tages fra Hjemmet. I disse Forhold kan der selvfølgelig komme noget mere Ensartethed frem end i Kommissionens Forslag derved, at det i Ministeriets Forslag er foreslaaet, at der i højere Grad skal kunne appelleres til Overværgeraadet, et Forhold, jeg om lidt skal komme tilbage til.

Det forekommer mig dog, at det vilde være overmaade heldigt, om det blev slaet mere fast, hvad der forstaas ved Vanrøgt, og at det bl. a. blev slaet fast, at Vanrøgt ikke alene er den sædelige Vanrøgt, men ogsaa den legemlige og aandelige Vanrøgt, og at de Tilfælde falde herind under, hvor Forældre mishandle deres Børn, tvinge dem til overanstrengende Arbejde, som har en skadelig Indflydelse paa Børnenes legemlige og aandelige Udvikling,

naar Forældrene forhindre Børnene forsætlig fra at besøge Skolen for derved at vanskeliggøre eller umuliggøre Skolens Opgave overfor Børnene, endvidere naar Forældrene ikke holde deres Børn tilbage fra Omgang med forbryderske Personer og fra at begaa strafbare Handlinger, endvidere, at der foreligger et Tilfælde af Vanrøgt, naar en af Forældrene gør sig skyldig i Drikkesyge, Landstrygeri, Betleri, vanemæssigt Tyveri, erhvervsmæssig Utugt, Rufferi eller andet saadant æreløst Forhold. Dette var med Hensyn til § 1.

Med Hensyn til § 2 ønsker jeg blot at sige, at jeg nærer nogen Betænkkelighed ved Bestemmelsen om, at betydeligt Dovenskab i en Skole skal kunne føre til, at Barnet anbringes i et Internat i indtil 6 Maaneder, fordi det kan være overmaade vanskeligt at afgøre, hvorfra Dovenskaben stammer. Her kan f. Eks. Skolen meget vel have Skylden, eller Grunden kan være Forældrenes Fattigdom, Børnenes for ringe Ernæring. Endvidere kan en eller anden Sygelighed hos Barnet, som hverken Forældrene eller Lærerne have haft Øje for, være Skyld deri.

Inden jeg forlader første Kapitel, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg tror, det vilde have lettet Sagen noget, hvis dette Forslag havde været selvstændigt, hvad det jo ikke er, thi dette Forslag forudsætter jo i Virkeligheden Vedtagelsen af det Forslag, der er fremsat i Landstinget, og som gaar under Navn af Pryglelovsforslaget. Kommissionsforslaget, som i det væsentlige er afskrevet i dette Forslag — Ændringerne er ikke væsentlige undtagen paa et Punkt, hvor de efter min Mening ere højst uheldige, hvad jeg senere skal komme til — forudsætter ogsaa, at der ved Siden af bliver gennemført det Forslag om Forandring i den kriminelle Lovalders, som den Gang var udarbejdet af Professor Torp. Dette Forslag forudsætter nu Vedtagelsen af Prygleloven. Paa den anden Side vil det ogsaa være utilstedeligt at indføre en Forhøjelse af den kriminelle Lovalders, før man har indført en Tvangsopdragelse eller noget lignende, som jo nødvendigvis maa træde i Stedet for Straf, fordi de unge Forbrydere jo maa føle Følgerne af Forbrydelsen. Som sagt, Pryglelovens Eksistens er en Betingelse for, at Ministeriet kan bygge paa Kommissionsforslaget; hvis det ikke vedtages, maa der foretages Forandringer i nærværende Lovforslag.

Der har været debatteret af alle de tre foregaaende Talere om Værgeraadenes Sammensætning, og jeg deler de Betænke-